

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 26 maja 2022 r.

**w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie warunków
technicznych i organizacyjnych oraz sposobu wnoszenia pism procesowych na adres
do doręczeń elektronicznych sądu**

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z projektem rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie warunków technicznych i organizacyjnych oraz sposobu wnoszenia pism procesowych na adres do doręczeń elektronicznych sądu (nr w wykazie prac legislacyjnych: A435), przekazanym w dniu 12 maja 2022 r. do zaopiniowania przy piśmie Ministra Sprawiedliwości (znak: DLPC-V.4190.6.2020), zgłasza poniższą uwagę do projektu.

Projektodawca § 3 projektu rozporządzenia przewidział, że wniesienie pisma procesowego na adres doręczeń elektronicznych sądu jest dopuszczalne, o ile akta sprawy są w całości prowadzone w postaci elektronicznej, a przepis szczególny nie wymaga od strony wnoszenia pism wyłącznie za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 9 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (dalej jako „kpc”).

Powyższy przepis w swojej obecnej redakcji może zostać uznany za wykraczający zakresowo poza delegację do wydania rozporządzenia z art. 125 § 6 kpc w brzmieniu nadanym art. 63 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 125 § 5 kpc w brzmieniu nadanym powyższą ustawą jeżeli warunki techniczne i organizacyjne sądu to umożliwiają, pisma procesowe można wносить także na adres do doręczeń elektronicznych sądu, a z kolei zgodnie z brzmieniem art. 125 § 6 kpc Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne i organizacyjne oraz sposób wnoszenia pism procesowych, o których mowa w § 5, mając na względzie skuteczność wnoszenia pism, ochronę praw osób wnoszących pisma oraz konieczność zapewnienia sprawnego toku postępowania.

Określenie przez Projektodawcę w powyższym zakresie zasad dopuszczalności wnoszenia pism procesowych na adres doręczeń elektronicznych sądu w akcie wykonawczym do ustawy w sposób zawężający i tym samym odbiegający od materii ustawowej może być kwestionowany jako ograniczający korzystanie przez obywateli z prawa do sądu w sposób

niezgodny z przyjętym w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej standardem – poprzez wprowadzenie takiego ograniczenia w akcie wykonawczym do ustawy, a nie w samej ustawie.

W powyższym względzie projekt wymaga w ocenie Krajowej Rady Sądownictwa poprawki redakcyjnej i przyjęcia ustawowej terminologii, w tym przesłanek określonych w art. 125 § 5 kpc w brzmieniu nadanym art. 63 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych – odniesienia się w akcie wykonawczym do warunków technicznych i organizacyjnych sądu oraz sposobu wnoszenia pism procesowych w miejsce normy prawnej określającej dopuszczalność korzystania przez obywateli z prawa do sądu w postaci elektronicznej. Alternatywnie rozważyć można wniosek *de lege ferenda* zmierzający do implementacji normy prawnej z § 3 projektu rozporządzenia do materii ustawowej, co zapewni oczekiwane rezultaty nie budząc jednocześnie wątpliwości natury legislacyjnej.